

ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੀ ਹੈ? ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਜੇ.
ਸਤਦੇਵ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਤਵੰਤ ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦਾ COCP 338 .

12 ਸਤੰਬਰ 1996 ਈ.

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971—ਐੱਸ. 10- ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ - ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971— “ਮੁਆਫੀਨਾਮਾ” — ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ “ਮੁਆਫੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਡੀ. ਕੌਸਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਮੁਆਫੀ ਦਿਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ। ਪਛਤਾਵਾ ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸਾਰ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਫਿਰ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਾ ਸੀ? ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੰਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ MY ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ , ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1955) (1) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. ਪੰਨਾ 764 'ਤੇ 757 : -

“ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।"

(ਪਰਾ 14)

ਵਰਤਮਾਨ:

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਲ ਭਾਟੀਆ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ।

^; k. ਸਰੀਨ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਵਿਕਾਸ ਕੁੱਕਰੀਆ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 10/12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(2) ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੂਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਲਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 130 ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੂਆ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 25 ਦਸੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਜੋਂ ਫਾਈਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਕਿ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਗਬਨ ਸਬੰਧੀ 20 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੂਆ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਗਬਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੂਆ ਉਸੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ-ਕਮ-ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੀਵੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1992, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਬੀ ਯੂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ '।

ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ JNo. 11861 ਆਫ 1993 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਤਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ 3 ਮਈ, 1994 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

“ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪੱਛਿੱਛ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 16 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਜੂਨ/ਜੁਲਾਈ, 1994 ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਨਤਕ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ) ਪੰਜਾਬ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ 1995 ਦੇ COCP 515 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡਿਸਕਲਿਨਾਰਵ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 3 ਮਈ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ 11 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਭਾਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ), ਪੰਜਾਬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਜੇ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 3 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਬਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। 63,922 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ 20 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 6 ਜੂਨ, 1996 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਬਨ ਕੀਤੀ ਰਕਮ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਵਿਆਜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀਬਰਟ ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 7 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 11 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ, ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਏ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕੀਤੀ - ਡਾਕ ਰਸੀਦਾਂ ਨੰ. 575, 576 ਅਤੇ 577 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ: ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 7 ਜੁਲਾਈ 1995 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਰਿਟਾਇਰ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ! ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਤਮਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ / 7/11417, ਮਿਤੀ 28 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਕਲਰਕ ਤੋਂ ਗਬਨ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰ ਦੇ ਡੀਲਿੰਗ ਸਹਾਇਕ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਕਦੋਂ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ . ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਬੋਝ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੂਨ/ਜੁਲਾਈ, 1994 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 3 ਮਈ, 1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ , ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ

ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਮ ਸਮਝ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ 'ਚ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵ 20 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ।

(9) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਟੈਪਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਐਸ. ਕੰਸਵਰ, (1), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

“ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੈ। . ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰ-ਜ਼ਿਮੇਵਾਰਾਨਾ ਰਵੱਈਆ *ajdbpt* ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਲੋ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਰਜਿਸਟਰਡ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਬੇਤੁਕਾ ਰਵੱਈਆ: ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਇਹ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ-ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(1) 1995 (1) ਆਰ.ਜੀ.ਆਰ. 201.

(ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.)

ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, "ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਰਟੋਅਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜ, ਇਸ ਦੇ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ (ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੈਲਮਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਜੈਨੀਸਨ ਬਨਾਮ ਬੋਕਰ (2) ਵਿੱਚ :-

"ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਐਡਮਡ ਡੇਵਿਸ, ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ:-

"ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਡੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਮੀਦ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

XX

XX

XX

(2) 1972 (1 ਸਾਰੇ ER 997)।

. ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

(11) ਪ੍ਰੋ.

1995 ਦਾ COCP ਨੰਬਰ 547।

ਹਾਜ਼ਰ:-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕੁੱਕਰੀਆ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ 16 ਮਈ, 1995 ਅਤੇ 25 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਦਫ਼ਤਰੀ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਜੋ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

"1996 ਦਾ COCP 472

ਵਰਤਮਾਨ:-ਸ੍ਰੀ. ਕਪਿਲ ਕੱਕੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕੁੱਕੜੀਆ। ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਦੋਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"COCP ਨੰਬਰ 602 of 1995.

ਰਜਿਸਟਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ।

.. "...ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(12) ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 2 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1995 ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 513 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥਹੀਣ ਮਾਫੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ *। -

“ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ

ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ COCP ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਆਫੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ।

(14) "ਮੁਆਫੀ" ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਇਸ ਐਕਟਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਡੀ. ਕੌਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3), (ਫੁੱਲ ਕੋਰਟ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 341 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ :-

"ਮੁਆਫੀ ਦਿਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ। ਪਛਤਾਵਾ ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੱਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਫਿਰ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣਾ ਸੀ? ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੰਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।"

MY ਸ਼ਰੀਫ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਸਫ਼ਾ 764 'ਤੇ SCR 757 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ :-

"ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।"

(15) ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ ਫਾਈਲ ਨਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਬਿਨਾਂ ਡੀਲਿੰਗ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

(3) 1091 (4) ਦਿੱਲੀ ਵਕੀਲ 316.

(4) 1055 (1) SCR 757.

ਰਾਜ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 433
(ਜੀ. ਐੱਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.)

ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ . ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ; ਕੇਸ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 2,000 . ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੌਹੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 1,500 ਇਹ ਖਰਚੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਐਮਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਾਜ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1996 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 3080 ,

18 ਅਕਤੂਬਰ 1996

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16— ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਮਾਈਨਰ ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ (ਉਪ-ਨਿਯਮ, —ਭਾਗ V, ਵਾਰਾ 5:1 — ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ - HMITC ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਯੋ 1 ਮਈ, 1990 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਕੇਲ— ਮਤਾ ਕਨਫਰਮਡ : ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 11 ਮਾਰਚ, 1992 ਨੂੰ ਬੋਰਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ , ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਬਿਊਰੋ ਰਸਮੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ